

BUHUNDBLADET

Tidskrift för Norsk Buhund Ringen
NR 1 2020 Årgång 41

www.norskbuhund.com

BUHUNDBLADET

NR 1 Mars 2020

ÅRGÅNG 41

Medlemstidning för
Norsk Buhund Ringen
Red: *Hans Göthlin*
Ansvarig utgivare:
NBR:s ordförande
Marie Regné
Dockekulla Gård
597 91 Åtvidaberg
mob 073-049 42 78

Medl.avgift 325kr/år
Famil.medl. 60kr/år
Plusgiro 444 19 68-7
Annonspriser:
Helsida 200 kr
Halvsida 100 kr
Per rad 10 kr
Per bild 50 kr.

Omslagsbild:
Jösta -årets Buhund (bilden
beskuren)
Foto: Karl Donvil

Övriga foton:
Rolf Lind
Hans Göthlin
med flera...

Tryckeri:
JustNu Trollhättan

Du vet väl att du också hittar
aktuell information på vår hemsida:

www.norskbuhund.com

Där finner du hanhundslistor, upp-
födarlistor, valannonser, stadgar,
protokoll (kräver inloggning), bild-
gallerier, påannonsering av komman-
de aktiviteter etc.etc

SSUK

Som medlem i din rasklubb är du
också medlem i *Svenska Spets och
Urhundklubben* (SSUK) och
välkommen att ställa ut din hund på
SSUKs utställningar:

Mer information hittar du på:
www.ssuk.se

Välkomna till Jönköping!

Norsk Buhund Ringens årsmöte

Lördagen den 4 april 2020 kl 14.00

Noseworkaktivitet kl 12.00

Plats: Studieförbundets lokaler på Rosenbergsgatan 6 (8 vid kartsök), 554 51 Jönköping

Kaffe serveras från kl 12.00

Ev motioner skall vara styrelsen tillhanda

senast 6 veckor före årsmötet

Sedvanliga förhandlingar

Prisutdelning av vandringspris till Årets aktivitetshund

Prisutdelning av 2019 års Poängjakt

Sedvanligt lotteri i samband med årsmötet, vinster till lotteriet tas tacksamt emot.

Årsmöteshandlingar kommer senare på Medlemsidan.

Använd menyvalet Logga in - medlem

Saknar du inloggningsuppgifter, kontakta: [webmaster\(at\)norskbuhund](mailto:webmaster(at)norskbuhund)

Buhundsträffar runt om i landet

Vill du ha en träff där du bor? Vet du något bra ställe som passar för en promenad?

Kontakta aktiviteter@norskbuhund.com så tittar vi på vad vi kan göra.

Den åldrande hunden.

Alla har vi väl märkt att livet skrider fram i olika faser. Barnåren, ungdomsåren, vuxenåren, medelåldern och ålderns höst. Samma är det naturligtvis med våra hundar och vår ögonsten Lova som fyllt tretton och är en bra bit in på sitt fjortonde år, måste ju betraktas som att hon är på sin ålders höst.

Åtta veckor gammal

Visst har hon förändrats med åren. Från valpstadiet då hela världen var full av leksaker som måste utforskas och energin skummade så att hon inte märkte själv om hon blev farligt överhettad, utan vi måste hålla koll på att hon drack och tog det lugnt emellanåt. Oftast var det vi som kroknade först. Man blev så trött i bollkastarmen att man inte längre orkade kasta bollen medan hon stod och skällde på oss att vi skulle fortsätta.

Som vuxen hade hon fortfarande hur mycket energi som helst och var lika lekfull och leksugen som

under valptiden, men med skillnaden att hon själv kunde avgöra när det var drickadags och vilopausdags för att inte bli för varm. Då lade hon sig i skuggan en bit ifrån oss och vaktade sin boll och när hon sedan druckit vatten och kände sig i balans igen så kom hon och lade bollen framför oss med några påfordrande skall ”att nu kör vi igen”.

Jag tror inte att det ens gick att få henne fysiskt trött. Inte ens under långa skidturer på fjället i stundtals djup snö så visade hon trötthet utan när vi kom hem till den hyrda stugan så ville hon ut och kasta boll eller frisbee i den djupa snön. Hårt och/eller dåligt väder påverkade henne inte alls.

Boll-lek i trädgården

Ekologisk fördisk

Som medelålders så fick hon lite andra intressen än att bara jaga bollar. Då kunde hon mitt i leken plötsligt lägga ifrån sig bollen och börja följa något spår efter något djur som passerat tomten under natten. När hon sedan spårat färdigt så kom hon tillbaka i full fart och tog bollen –som hon visste exakt var hon lagt- och kom till oss med den igen för att fortsätta leka.

Nu är hon som sagt på sin ålders höst och visst ser vi fysiska skillnader, det vore väl konstigt annars. Hon har inget problem att gå långa promenader och det älskar hon fortfarande att göra och om den dagliga långpromenaden av någon anledning måste

Paus i leken

ställas in så håller hon på och terroriserar oss hela dagen med bollar etc och vill leka för att göra av med energi, vilket hon har väldigt gott om fortfarande. När vi ätit lunch och middag så förväntar hon sig en lekstund med en gallerboll och då låter hon fullständigt livsfarlig och kan skrämna vem som helst som inte

I hårdväder på fjället

känner henne. Det enda som man får passa sig för är när hon byter tag på bollen när man håller i den. Då kan man komma i kläm med fingrarna om man inte passar sig och även denna lilla hund har otrolig kraft i bettet.

Hon sover betydligt mer än tidigare och som med oss så blir även hon stel i musklerna när hon legat still. Det ser vi när hon reser på sig, men när hon väl kommit igång så syns inga problem när hon rör sig.

*"Skriet från vildmarken"
- när hon fick igång alla
fjällbyns hundar att
skälla för att svara henne...*

Grällig i pälsen runt nosen, på buken och på benen blev hon redan i sju-åttaårsåldern, men sedan har det inte blivit så mycket mer. Pälsen är tjock och

Som unghund

kraftig och på rygg och sidor är den fortfarande spegelblank och kolsvart med undantag för hennes vita ringkrage.

En väldigt hög integritet har hon alltid haft och den ser vi har blivit ännu mer markant. Hon har sina egna åsikter om hur saker och ting skall vara och dem håller hon på. Hon har blivit väldigt

rutinbunden och verkar kunna klockan för hon kommer och säger till när det är dags att gå ut etc. Ofta diffar det inte på mer än några få minuter.

Hon har blivit mycket mera kelen med åren och är alltid där vi är. Till-och-med på kvällen när

Full fart i djupsnön

det är sovdags så sitter hon bredvid mig när jag klär av mig och sedan följer hon med mig in på toan där vi sitter en lång stund och "snackar" om hur dagen varit etc. Ofta när vi sitter vid matbordet eller vid datorn så känner man en liten puff från nosen i sidan som säger att det är "klappdags" och då vill hon kela och bli klappad.

Vissa negativa saker har dock kommit med hennes åldrande. Hon har blivit mycket mera skällig än tidigare, vilket kan vara lite jobbigt eftersom Buhundskall inte direkt är diskreta. Ibland kan hon också visa lite tecken på att vara en "surkärning". Hon har inget tålamod längre och när hon tycker vi är

"Det är väl inga problem med lite djup snö..."

för långsamma så får vi en rejäl utskällning. "Pratig" har hon alltid varit och nu "pratar" hon ännu mera och man kan föra långa dialoger med henne. Dock ser hon alltid till att hon får sista ordet.

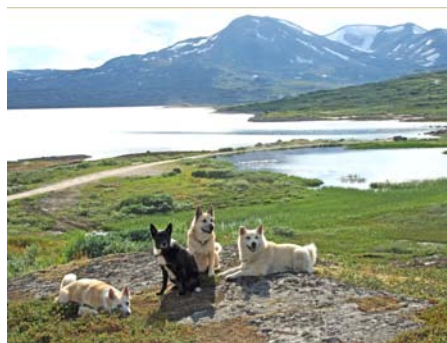
Hon har också en eminent förmåga att lägga sig mitt där man skall gå och om man råkar sätta fötterna för nära henne kommer ett missnöjesljud som kan sägas vara en blandning mellan ett grymtande och en morring. Hon är mest skum på matte eftersom hon tydligen har råkat sätta foten på hennes svans för många år sedan. Hennes minne är väldigt bra och en sådan sak glömmet hon aldrig.

Hörsel och syn borde ju ha försämrats, men det är svårt att avgöra hur mycket. Hon ser ju sin boll från lite håll och hon kommer direkt om man råkar prassla med något ätbart, för mat har blivit ett stort intresse, vilket kan bli lite jobbigt då vi måste hålla igen på fodret eftersom hon blev kastrerad i samband med opera-

tionen i somras. Hon får ett dietfoder, men hon lyckas alltid hitta något att äta. Exempelvis mat som någon fågel tappat när dom flugit iväg med näbben full. För att inte tala om att jobba som ekologisk fördiskare i diskmaskinen, något som hon gjort sedan hon var valp.

Hon har varit förhållandevis frisk med undantag av några juvertumörer som fick opereras bort för några år sedan och så den större bukoperationen. Veterinärerna sa att hon hade hjärta som en unghund och det var väl det som gjorde att hon klarade den stora operationen.

Vi har haft henne sedan hon var åtta veckor och vi har "växt ihop" med åren. Vi förstår henne och hon oss och hon är alltid med oss. Hon kan väldigt många ord och har stenkoll på allt inom familjen. Våra tre barnbarn på 6, 5 och 2 år har lärt sig respektera henne och hon dem. Även då barnen är hos

Tyinholmen i Norge -mina föräldrars land. Här med kompisarna Omma, Halfdan o Eben

oss så skall hon vara med mitt i leken och låter sig inte störas, men hon brukar vara väldigt trött när barnen åkt hem. Att hon är duktig med barn har vi även sett när vi jobbat i rasmontern på Stockholms hundmässa, där hon snabbt brukar bli barnens favorit tack vare hennes lugn och hennes villighet att bli klappad.

Vi förstår ju att tiden med henne är utmätt, men vi hoppas innerligt att den tiden blir lång. Den hade kunnat sluta i somras, men som

tur är så gjorde den inte det. Kanske blir hon både vår första och vår enda hund eftersom vi själva är för gamla för att börja om med en valp eller unghund.

Men oavsett hur framtiden ser ut så gläds vi åt det vi hittills fått uppleva och fortfarande upplever tillsammans med denna underbara lilla hund.

Med Hjärtas Lova -vår älskade Norska Buhund.

Hans Göthlin

Välkomna till Norsk Buhund Ringens Officiella utställning Ånnaboda, Garphyttan Lördagen 8 augusti kl 1000

Domare: Erna-Britt Nordin

Klasser och anmälningsavgifter:

Valpar 4-6, 6-9 mån. 175 SEK

Juniorer 9-18 mån. 350 SEK

Unghundsklass 15-24 mån. 350 SEK

Öppen klass 15 mån. och uppåt 350 SEK

Championklass 350 SEK

Veteranklass 8 år och uppåt 175 SEK

Alla deltagare får en minnesgåva!

Halv avgift fr.o.m. tredje anmälda hund med samma ägare (gäller ej valp och veteran)

För att delta måste du vara medlem i NBR.

(gäller ej valpar 4-9 månader eller utländska deltagare, som dock måste vara medlemmar i egna landets buhundklubb)

Anmälan sker til MG Event senast 12 juli

Länk till anmälan finns på hemsidan.

OBS sista anmälningsdag är också sista inbetalningsdag!

Vi fortsätter med den s.k. Specialklassen för alla som inte vill eller kan delta på den officiella utställningen. Man får en skriftlig kritik på sin hund. Kostnad 100 SEK, anmälan på plats.

Utställningen är på campingområdet och vill du boka husvagns- eller husbilsplats, kontakta campingen via hemsidan www.annaboda.com
OBS! tala om att du ska vara med på utställningen.

Middagen blir på lördagskvällen. Anmäl namn på dem som kommer till utstallning@norskbuhund.com. Anmälan är bindande.

För att boka en stuga, (några få kvar) kontakta Ritva Lindström utstallning@norskbuhund.com eller telefon 0709-627837.

Sista datum för att boka stuga är 12 Juli.

Nyfiken på Nose Work?

Har det hänt att du gömt godis för din hund och bett den leta? Ja, förstås. Hur ofta har hunden inte hittat godiset? Vilken knäpp fråga! Hunden har, som alla vet, ett luktsinne med mycket högre kapacitet och större precision än det vi människor har. I hundars nos finns ca 220 miljoner doftreceptorer vilket ska jämföras med människans 5 miljoner. Inte konstigt att det område som behandlar signaler kopplade till luktrintryck upptar ca 30 % av i hundens hjärnvolymer.

Hundens förmåga att känna igen lukter har alltid använts av människor till exempel vid jakt för att spåra vilt. Eller för att söka efter människor som gått vilse, eller hitta ämnen som narkotika eller sprängmedel. Och det är den här fantastiska förmågan som utnyttjas i Nose Work.

Allmänt om Nose Work

Ursprunget till Nose Work kommer hundstallar i USA där man tog hand om hemlösa hundar. Man insåg att nosarbete var ett effektivt sätt att stimulera hundarna. Det bidrog också till att bygga upp självförtroende hos hundarna och att stärka relationen

till föraren. Och det är ju alltid bra. Dessutom är det jobbigt, både mentalt och fysiskt, för hundar att nosa intensivt.

Ett sätt att se på Nose Work är att se det som är ett enkelt och effektivt sätt att aktivera sin hund. En trevlig lek där du gömmer något som du gjort intressant, och som din hund sedan ska leta upp. Men det är också möjligt att tävla i Nose Work. Tävlingar innehåller olika typer av sök: behållarsök, inomhussök, fordonssök och utomhussök. Miljöerna där söken genomförs varierar alltså. I en del tävlingar gör man ett sök i varje gren (TSM=tävling samtliga moment), i andra gör man fyra sök i samma gren (TEM=tävling enskilt moment). Klarar man alla fyra söken får man diplom.

Gemensamt för alla tävlingar är att hunden inom en viss tid ska hitta en eller flera doftgömmor. De dofter som används är olika slags hydrolat, vattenlösliga dofter. I klass 1 är måldoften eukalyptus, i klass 2 lägger man till lagerblad, och i klass 3 kan det även förekomma lavendel. En droppe med hydrolatet appliceras på en bärare, oftast en möbeltass eller en bomulltops. Denna placeras ut av en domare, ofta på ett lite klurigt sätt. Gömmorna är inte synliga och ibland svåra att komma åt, t.ex. i skåp eller lådor.

I Nose Work-tävlingar så letar

hunden tillsammans med sin förare efter vissa bestämda typer av dofter. Var doftgömmen finns har vi människor ingen chans att klura ut (om vi inte fuskat alltså). Men hunden kan, genom sitt fantastiska luktsinne, sniffa upp en mer eller mindre dold doftgömma, och sen tala om det för sin husse eller matte.

För att ge en bild av hur Nose Work fungerar, både som aktivering och tävling, har jag intervjuat Lotta Bauer, Ritva Lindström och Lena Björklund (se presentationsrutan) som är aktiva inom sporten.

De intervjuade

Lotta Bauer är professionell hundtränare och driver företaget Hundelska. Hon är domare och utbildar även Nose Work-instruktörer. Lotta var med och introducerade Nose Work i Sverige. Ritva Lindström, kassör i Buhundsringen. I Nose Work tävlar Ritva med Jösta och de är uppflyttade till klass 2 i TSM. Som första buhund har de tagit ett diplom i klass 2. Ritva och Jösta har dessutom varit på pallen i tre tävlingar.

Lena Björklund är med i NBR:s aktivitetskommitté och är suppleant i SSUK:s styrelse. Lena tävlar Nose Work i klass 2 med Tova. De har även tävlat rally, samt viltspår samt tränar agility och lydnad. Även Lena varit på prispallen ett antal tävlingar.

Vad är mest positivt med Nose Work?

Det Lotta Bauer tycker är mest positivt med Nose Work – eller Nose Work-pusslet som hon kallar det – är att ”hunden får jobba med sitt främsta sinne, det blir lite av hjärngympa”. En annan bra sak tycker hon är att vi lämnar över ansvaret för att lösa en uppgift till hunden. Det är hunden som ska hitta doftgömmen, och den får göra det på sitt eget sätt. Lotta lyfter också fram att Nose Work är en sport där precis alla kan delta. Hon exemplifierar med en tävling hon nyligen dömde där det var 21 startande ekipage och där 17 olika raser deltog.

Också Ritva Lindström håller med om att poängen med Nose Work är att hunden får jobba självständigt. Hon lägger till att det är en glädje att se hur kul de tycker det är. ”Eftersom hundarna får använda sin hjärna till något som de tycker är en kul

och meningsfull aktivitet, så blir hundarna trötta på ett annat sätt än när man är ute och går med dem.” Ritva påpekar också att man kan ha en hur gammal hund som helst både för att träna och tävla! Det är också en sport där även lite äldre människor och personer med funktionshinder kan vara med och tävla på lika villkor.

Gemenskap och samarbete med hunden är det viktiga med Nose Work säger Lena Björklund. ”Tova och jag är ett team när vi jobbar, och det både när vi tränar och på tävling”. Hon tycker inte att tävlingsresultaten är det viktiga, tävlingar är snarare ett sätt att få en bild av var man ligger som team i relation till andra. I grund och botten är det lika roligt och lärorikt att träna tillsammans med kompisar och se hur hunden utvecklas. Lena kombinerar Nose Work med viltspår. Hon tycker att spårträningen ger uthållighet medan Nose Workträning ger doftsäkerhet.

Vad är svårast med Nose Work?

Det svåraste, säger Lotta, är att få människan att släppa kontrollen över hunden. Hennes erfarenhet är att förare ofta vill styra för mycket. ”I Nose Work måste vi lära oss att våga låta hunden leda oss. Det är som en pardans – och hunden är den som styr och det är vi som följer med.” Därför är det viktigt att våga lita på sin hund och inte försöka kontrollera den alltför mycket. NoseWork handlar inte om dressyr utan hunden ska tillåtas söka på sitt eget sätt. Det är hunden som ska lösa problemet! Om föraren ingriper alltför mycket kan det lätt bli en störning för hunden. Man ska inte heller vara för snål med belöning när hunden hittar en doftgömma. Ibland ska det bli stort kalas!

Det Ritva tycker är svårast med Nose Work är att lära sig läsa sin egen hund, det vill säga att förstå hur den talar om för oss att den har hittat doftgömmen. Ritva har tränat in en så kallad frysmarkering där hunden pekar med nosen. Men hundar kan markera att de hittat doften också på andra sätt. Vanligt är att hunden gör en snabb huvudvridning, söker ögonkontakt med föraren när den hittat doftgömmen och liksom säger till föraren ”där är den!” Ofta går det här blixtnabbt, som förare galler det därför att vara fokuserad och observant på sin hunds beteende. Lena håller med och lägger till att det är viktigt att

lära sig se skillnaden i hundens beteende när den ”scannar av” en omgivning och ”när den kommer in i doftmolnet”, alltså närmar sig gömman.

Alla påpekar att hundar lär sig den doft man ska söka på väldigt fort, men också att det för hunden inte innebär några större svårigheter när en ny doft introduceras – när den förstått vad leken går ut på. Eftersom Nose Work handlar om att utnyttja hundens intresse och förmåga att använda sin nos för att hitta ”intressanta” saker så blir det viktigaste, men också svåraste, momentet för föraren att lära sig förstå när och hur hunden talar om för oss att den hittat något. Det är också viktigt att förstärka det beteende man vill ha genom att belöna rätt. Därför är det klokt att som nybörjare inte gå för fort fram eller ställa för stora krav på hunden. ”Först gäller det att lära hunden söka, så att den förstår vad den ska göra och sen introducera doften”, kommenterar Lena.

Är det kul att tävla Nose Work
Tävlingar är till för människan, säger Lotta bestämt, och lägger till att ibland tar vi tävlingar alldeles för allvarligt! För hunden är Nose Work en slags jakt, och missar hunden en gömma (eller ett byte), inte grämer den sig. Inte sätter den sig ner och surar om den missat ett byte? Nej, i stället söker den vidare efter ett nytt. Men om vi som förare blir

besvikna för en felmarkerad eller missad doftgömma, så påverkar det hunden. De är ju ofta väldigt lyhörda för oss förare.

Därför, menar Lotta, som sett många hundar i sin roll som domare, är det bättre att se tävlingar som ett kvitto på hur bra man tränat. Det är träningen som är grejen, inte placeringen i resultatlistan. Gör en hund fina sök när det är kluriga gömmor är det mer värt än en bra placering. För Nose Work är faktiskt svårare än vad man tror. Det är mycket som ska stämma i en tävling för att man på tid ska klara fyra olika sök. Och är föraren enbart fokuserad på tävlingsresultatet så finns det risk att det ”smittar” till hunden och att den upplever att det är tråkigt att tävla.

Att sätt press på hunden, och sig själv, genom att kräva resultat kan i värsta fall leda till att det blir en negativ upplevelse, både för hunden och föraren. Lena uttrycker det så här: ”Jag vill att min hund ska söka och markera, tiden är inte det viktiga. Räcker inte tiden till så har hunden gjort det som den kan göra. Blir det en bra placering så är det en bonus.”

Både Ritva och Lena tycker att det är trevligt att åka på Nose Worktävlingar. ”Folk är glada och trevliga, till skillnad från andra typer av tävlingar”, säger Ritva. Har man varit med ett tag så känner man ofta igen deltagare

från andra tävlingar. Lena lägger till att man träffar personer som inte bara delar samma intresse, utan som också ”peppar” varandra och inte bara tittar snett. Ofta får man också tävla i spännande och ovanliga, miljöer, som brandstationer, museer eller värmecentraler. Förstås är det också trevligt att få visa upp sin buhund.

Söker buhundar på ett speciellt sätt?

Som domare har Lotta sett relativt få buhundar. Så hon svarar mer allmänt: olika raser har generellt sett olika sökstilar. Det finns förstås också individuella skillnader mellan hundar. Eftersom Nose Work inte är en bedömnings sport så menar hon att rasernas ursprungliga användning kommer fram ju mer hundar får hålla på med nosarbete. Terriers söker till exempel ofta fort, det hänger samman med att de är avlade på jakt i gryt där det instinktiva beteendet är viktigt. Vakhundar, som schäfrar, går ofta runt och kollar in omgivningen först, detta för att säkra sin egen miljö innan den går in i ”jaktbubblan”. Och

typiskt för vallhundar är att de ofta ”ringar in” doften. Och som nyfiken gårdshund måste buhunden förstås också kolla av hela omgivningen.

Både Ritva och Lena tycker att Nose Work är något som passar väldigt bra för buhundar. De är ofta systematiska och noggranna i sitt sökarbete. Även om det finns andra hundar som är mer ”pang på” i sina sök, så är ett strukturerat sök beteende något man har nytta av i de högre klasserna. Det ser kanske häftigt när söken går fort och hunden avslutar med en tydlig frysmarkering. Men generellt sett är det bättre att ha en hund som är noggrann och doftsäker än en som söker ”fort och fel”. Det gäller också att komma ihåg att det inte heller finns något som är ”rätt” sätt att söka. Det är också viktigt att komma ihåg, säger Lena, att hundar, precis som vi människor, kan vara på olika humör olika dagar och att hunden påverkas av dagsformen för den som håller i kopplet.

Hur kommer man igång med Nose Work?

Det viktiga är leken hemma, svarar Lotta. Har hunden ett föremålsintresse, så ta till vara det! Fördelen med att nosa upp föremål är att Nose Workpuzzlet blir en jakt på ett byte för hunden. Det gäller alltså att i inläringen bygga upp och förstärka ett naturligt beteende genom lek. Ofta jobbar man därför med

”pairing”, det vill säga att man lägger en godis nära doftkällan så att hunden kopplar ihop doften med något positivt. ”Då kan det inte bli fel”, säger Lotta, ”då blir både belöningsplacering och timing exakt”.

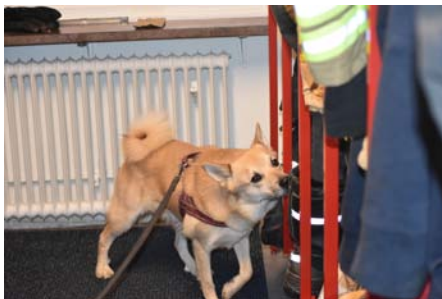
När man börjar lära in Nose Work är det vanligast att man börjar med att söka på kartonger. Då får hunden en tydlig synsignal om var den ska kolla om det finns något intressant. Först placerar man ut ett antal kartonger, pizza-kartonger är vanligt men andra går också bra, och lägger belöningsgodis i en av dem. I nästa steg introduceras doften tillsammans med godiset. När hunden tydligt väljer rätt kartong – man ska förstås flytta runt dem mellan inlärningsöken, och man kan använda olika typer av kartonger – så tar man bort godiset och ger den från handen när hunden markerar doften. På det här sättet kan man stegvis bygga upp ett beteende. Men introducerar man doften för tidigt, så är det lätt att misslyckas. Därför är det viktigt att inte ha för svåra sök eller sökområden i början. Nose Work ska vara en kul lek för hunden.

Man ska absolut gå en kurs för att lära sig, säger Ritva, som själv gått flera kurser. Hon tycker att kurser ger mycket mer än att bara läsa en bok. ”Då lär man sig att göra rätt från början”. Lena håller med och tipsar om att man kan

söka sig till kurser som ges av brukshundklubben eller någon privat anordnare. Bra med kurser är att man lär sig genom att titta på hur andra hundar söker, något som förstås inte går att göra på tävlingar.

På NBRs årsmöte i april visar vi Nose Work!

Nose Work har blivit lite av en folksport i hundvärlden. Det beror på att alla typer av hundar kan vara med, från den värsta tjänstehunden till den gulligaste sällskapshunden. Alla har en nos som de kan jobba med! Att träna Nose Work är också enkelt, det behövs inte så mycket utrustning eller förberedelser som i agility, rally, eller viltspår. Det behövs inte heller så mycket förplanering, man kan till exempel träna lite under en vanlig hundpromenad genom att lägga ut en doftgömma. Det ger också variation i träningen och lär hunden att söka i andra miljöer än hemma.

Nose Work är på många sätt en aktivitet för alla. Både hundar såväl som människor!

Men som framgång är det viktigt

att ha kunskap om hur man lär sig att träna Nose Work på rätt sätt. Och allt går inte läsa att sig till. Därför kommer Norsk Buhund Ringen att anordna en demonstration av Nose Work i samband med årsmötet den 3 april 2020. Den är öppen för alla intresserade. Välkomna!

Korta fakta om Nose Work
Nose Work är den hundsport som växer snabbast i Sverige. Det har lett till att många som tidigare inte tränat eller tävlat med sin hund har börjat göra det. Men att Nose Work blivit så populärt har också medfört att det inte alltid finns plats på tävlingar för de som är intresserade. Jämfört med andra hundsporter är det också relativt dyrt att tävla, anmälningsavgiften är 400-

500 kr. Men träna Nose Work med sin hund kan man ju alltid göra!

Mer information om Nose Work finns på Svenska Nose Work Klubbens hemsida, se www.snwk.se.

Rolf Lind

(ledamot i styrelsen för NBR, som tävlar Nose Work i klass 2 (TSM) och kommit på tredje plats i en NW1-tävling med 100 hundar! Och som genom tävlingarna har lärt sig en hel del om Sixten, och lite om sig själv ...)

Norsk Buhund Ringen

inbjuder till

Inofficiell Hundutställning fredagen den 17 juli 2020 i samband med Åsele Marknad

Plats: Centrala Åsele

Domare grupp: xxxxxxxxx

Arvid Göransson

Domare grupp: xxxxxxxxx

Eva Bryntse

Reservdomare

Gunnel Boberg

Vi förbehåller oss rätten till domarändringar

Alla raser registrerade i SKK är välkomna från 4 månader

Mera info på Hemsidan och i nästa Buhundblad

Inbjuder till BPH
Beteende och Personlighetsbeskrivning Hund
I samarbete med Mjölby Brukshundklubb i Östergötland
Lördag 30 maj med start kl 08:00

Information om BPH och vad det innebär på hittar ni på skk.se under Prov & Tävlning > Beteende- och personlighetsbeskrivning hund – BPH". Där hittar du också vilka som arrangerar beskrivningar runt om i landet.

Eller följ länken

<https://www.skk.se/sv/uppfodning/mentalitet/beteende-och-personlighetsbeskrivning-hund-bph/>

Pris 850kr per hund, begränsat antal platser

Anmälan med hundens registreringsnamn, registreringsnummer och chipnummer samt ägarens namn, adress, telefonnummer och mejladress till aktiviteter@norskbuhund.com senast 26 april. Sedan kommer ni att få ett PM via mejl från Mjölby Brukshundklubb med startlista, vägbeskrivning och hur ni ska betala.

Är man intresserad av hur BPH fungerar så är man välkommen att komma och titta, fast då får man inte ha hunden med sig.

Har du funderingar och frågor om beskrivningen så kontakta Susanne Ragnar 070-469 45 45 (Mjölby Brukshundklubb)

Övriga frågor: Lotta Nilsson 073-9989859 eller
lotta@norskbuhund.com

ÅRETS BUHUNDAR 2019

För nittonde året i rad arrangerar NBR tävlingen om Årets Buhund.

Under 2019 deltog 119 buhundar, 23 hanar i utställning, 49 tikar i utställning, 10 valpar i utställning och 7 veteraner i utställning, 12 hundar i aktiviteter och 18 hundar i kurser och dylikt.

Årets Buhund	Ägare	Poäng	Placering
<i>Honningrosas Jösta Hjerteknuser</i>	Ritva Lindström	270	1
<i>Vildhöjdens Aggera</i>	Lotta Nilsson	241	2
<i>Nordspetsens Olivia</i>	Lena Björklund	223	3
<i>Sixten</i>	Rolf Lind	156	4
<i>Svea</i>	Eva Bryntse	137	5

Årets Aktivitetshund

<i>Honningrosas Jösta Hjerteknuser</i>	Ritva Lindström	175	1
<i>Nordspetsens Olivia</i>	Lena Björklund	145	2
<i>Vildhöjdens Aggera</i>	Lotta Nilsson	142	3
<i>Sixten</i>	Rolf Lind	90	4
<i>Svea</i>	Eva Bryntse	81	5

Årets Kurser och Dylikt

<i>Gnipagrottans Bedårande Blenda</i>	Lena Ringström	34	1
<i>Vildhöjdens Aggera</i>	Lotta Nilsson	31	2
<i>Sixten</i>	Rolf Lind	31	2
<i>Honningrosas Selma Hjerteknuser</i>	Ulla Riise	31	2
<i>Honningrosas Jösta Hjerteknuser</i>	Ritva Lindström	31	2

Årets Utställningshund, hanar

<i>Vildhöjdens Aggera</i>	Lotta Nilsson	68	1
<i>Honningrosas Jösta Hjerteknuser</i>	Ritva Lindström	64	2
<i>Ratsunummen August Runar</i>	Anne Konttinen	61	3
<i>Gnipagrottans Eskil Frekeson</i>	Ritva Lindström	57	4
<i>Gnipagrottans Yo-Yo</i>	Vanja Brovall	37	5

Årets Utställningshund, tikar

<i>Honningrosas Rose Hjerteknuser</i>	Ernst-Olaf Torjussen	62	1
<i>Gnipagrottans Ulla-Gulla</i>	Elisabeth Hagsäter	61	2
<i>Tunturipuron Jäänenkeli</i>	Tarja Pihlaja	61	2
<i>Honningrosas Selma Hjerteknuser</i>	Ulla Riise	60	4
<i>Gungner's Urd</i>	Marie Regnér	59	5

Årets Valp

<i>Gnipagrottans Eleganta Edda</i>	Elisabeth Hagsäter	30	1
<i>Ratsunummen Halla-Cari</i>	Anne Konttinen/ Anne Pesari-Laine	23	2
<i>Edda</i>	Lena Björklund	25	3
<i>Ratsunummen Heimdahl-Steinn</i>	Anne Pesari-Laine	12	4
<i>Nesets Blanka</i>	Margrete Larsen	12	5

Årets Veteran

<i>Gnipagrottans Eskil Frekeson</i>	Ritva Lindström	34	1
<i>Tunturipuron Jäänenkeli</i>	Tarja Pihlaja	32	2
<i>Gnipagrottans Gullan Lilltösen</i>	Elisabeth Hagsäter	31	3
<i>Vaalebjörn's OB Freij</i>	Björg Silverin	14	4
<i>Gnipagrottans Qu</i>	Björg Silverin	7	5

Honningrosas Jösta Hjerteknuser

Vildhöjdens Aggera

Nordspetsens Olivia

Sixten

*Gnipagrottans
Bedårande Blenda*

Svea

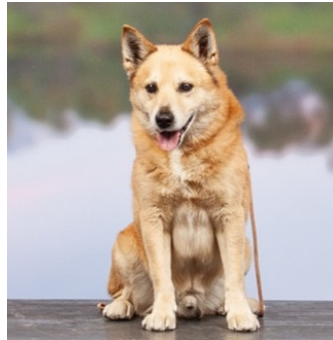
*Honningrosas Selma
Hjerteknuser*

*Gnipagrottans
Yo-Yo*

*Ratsunummen
August Runar*

*Gnipagrottans
Eskil Frekeson*

*Honningrosas
Rose Hjerteknuser*

*Gnipagrottans
Ulla-Gulla*

*Tunturipuron
Jääenkeli*

Gungners Urd

*Gnipagrottans
Eleganta Edda*

Edda

*Ratsunummen
Heimdahl-Steinn*

*Ratsunummen
Halla-Cari*

Nesets Blanka

Vaalebjörn's Freij

*Gnipagrottans
Gullan Lilltösen*

Gnipagrottans Qu

Inventering av Buhundar

Då vi under många år har uppskattat att det finns ca 500-600 st av Norsk Buhund i Sverige har vi nu valt att försöka inventera för att se om våra beräkningar stämmer.

Så har du, eller haft en buhund som är/var född 2004-01-01 och framåt så rapportera den till oss, vi vill alltså veta både de som lever och de som har behövts avlivats av något skäl. Har du en hund som är född före 2004-01-01 och lever så vill vi gärna veta det också, så vi kan gratulera den äldsta hunden i Sverige just nu. Du kanske känner till en buhund i din närhet, rapportera den också. Hellre uppgifter om samma hund flera gånger än inte alls.

Det som behövs är födelsedatum, registreringsnamn, registreringsnummer.

Detta skickas till sekreterare@norskбуhund.com

Vårpromenad på Drottningholm!

Drottningholms Slott
Söndagen 17 Maj 2019 kl 10.30

Lundehundsällskapet håller också träff samtidigt med oss.

Samling sker vid den stora parkeringen mitt emot orangeriet.

Infart till parkeringen ligger till vänster ca 200 meter efter infarten till slottet. Busshållplatsen heter Orangeriet. Vi träffas vid Drottningholms slott som bjuder på en underbar omgivning. Platsen är inhägnad med staket och vatten så möjlighet finns att ha hundarna lösa, även för de mer rymningsbenägna. Vi äter matsäck ihop och låter hundarna springa av sig .

Vid eventuella frågor kontakta: Hans Göthlin 070-510 43 88

Då det är Norges nationaldag så passar det ju bra att fira med Buhundar och Lundehundar.

Styrelse för Norsk Buhund Ringen

Ordförande:

Marie Regnér
Dockekulla Gård
597 91 Åtvidaberg
mob 073-049 42 78
ordforanden@norskbuhund.com

Karina Tomtlund
Ålbrunnvägen 1
197 91 Bro
073-999 05 79
karina@norskbuhund.com

Vice ordförande:

Hans Göthlin
Skogstorpsvägen 2
153 60 Mölnbo
0158-60024, mob 070-510 43 88
viceordf@norskbuhund.com
hans@norskbuhund.com

Jörel Saeland
Lassövägen 7
430 63 Hindås
0301-18910, mob 031 -380 82 63
jorel@norskbuhund.com

Suppleanter:

Rasmus Précenth
Pålgatan 2
752 21 Uppsala
073-504 29 57
rasmus@norskbuhund.com

Kassör:

Ritva Lindström
Halmstadby 3550
268 78 Kågeröd
0418-53121, mob 070-962 78 37
kassor@norskbuhund.com

Eva Bryntse
Landa Landavägen 4155
823 93 Segersta
eva@norskbuhund.com

Sekreterare:

Lotta Nilsson
Kanngatan 14
587 39 Linköping
073-998 98 59
sekreterare@norskbuhund.com
lotta@norskbuhund.com

Ledamöter:

Rolf Lind
Gustav III boulevard 93
169 74 Solna
070-526 11 60
rolf@norskbuhund.com

Du vet väl att protokollen finns på hemsidan för medlemmar att läsa?
Maila webmaster@norskbuhund.com för inloggningsuppgifter

Äkta kärlek

